

บทคัดย่อ

T 159316

ชื่อภาคานิพนธ์ : การให้การฟื้นฟูสมรรถภาพที่พึงปรารถนา : ศึกษากรณีศูนย์ฟื้นฟู

สมรรถภาพคนงาน สำนักงานประกันสังคม จังหวัดปทุมธานี

ชื่อผู้เขียน : ม.ร.ว. วิจิตรา พูนทวีธรรม

ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)

ปีการศึกษา : 2547

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาถึงลักษณะการให้การฟื้นฟูสมรรถภาพแก่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน จังหวัดปทุมธานี 2) เพื่อศึกษาถึงลักษณะการให้การฟื้นฟูสมรรถภาพที่พึงปรารถนาของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงานจังหวัดปทุมธานี 3) เพื่อศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน จังหวัดปทุมธานี

วิธีการศึกษา เป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) จาก 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน จังหวัดปทุมธานี จำนวน 12 ราย เจ้าหน้าที่ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน จังหวัดปทุมธานี จำนวน 3 ราย และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ราย ประกอบกับประสบการณ์ของผู้วิจัยในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่คนหนึ่งของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน จังหวัดปทุมธานี นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ตามตรรกะเทียบเคียงแนวคิดทฤษฎีและยังอาศัยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ยในการศึกษา

ผลการศึกษารูปได้ ดังนี้

วิธีการเข้าสู่ระบบการฟื้นฟูสมรรถภาพ ส่วนใหญ่ได้รับทราบและได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สำนักงานประกันสังคม เมื่อเข้ามาฟื้นฟูสมรรถภาพแล้วก็จะปฏิบัติตามแผนที่ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน จังหวัดปทุมธานี กำหนดให้ ซึ่งการฟื้นฟูสมรรถภาพที่ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน จังหวัดปทุมธานี มีบริการในปัจจุบันมีอยู่ 3 ด้าน คือ ด้านการแพทย์ ด้านอาชีพ ด้านสังคม และจิตใจ และต้องทำไปพร้อม ๆ กัน โดยมีการส่งเสริมในด้านการศึกษาและบริการอื่น ๆ ร่วมด้วย สำหรับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่พึงปรารถนาพบว่าต้องการให้ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน จังหวัดปทุมธานี ปรับปรุงในเรื่องเจ้าหน้าที่และอุปกรณ์การเรียน การฝึกอาชีพให้มีประสิทธิภาพและทันสมัย ส่วนปัญหาและอุปสรรคที่พบ คือจำนวนเจ้าหน้าที่วิชาชีพเฉพาะบางสาขาที่จำเป็นไม่เพียงพอและขาดการให้ความรู้ในเรื่องของกฎหมาย สิทธิหน้าที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ควรปรับปรุงพัฒนาคุณภาพและจำนวนของเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ รวมทั้งอุปกรณ์เครื่องมือในการฝึก เร่งให้ความรู้ในเรื่องกฎหมายและสิทธิเกี่ยวกับคนพิการ และสร้างเครือข่ายด้านคนพิการในชุมชน เพื่อช่วยเหลือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพในกรณีต้องกลับภูมิลำเนาเดิม

The objectives of this research are 1) to study to current rehabilitation work of the Industrial Rehabilitation Center, Pathum Thani Province; 2) to study the desirable rehabilitation work of the Industrial Rehabilitation Centre, Pathum Thani Province; 3) to study problems and corrective methods in rendering services of the Industrial Rehabilitation Center, Pathum Thani Province.

The methods of study are the in-depth interview plus personal experiences as one of the Centre's officials; 3 groups of key-informants were interviewed in-depth about the matter. They are 12 workers receiving the services of the Rehabilitation Centre; 3 officials of the Centre, and 3 experts in the field of industrial rehabilitation. Data collected were later analyzed by logical context description and descriptive statistics.

Results of the study are presented briefly below:

To be accepted into the rehabilitation system, most of the key-informants reveal they learn from the officials of the Social Security office; after accepted they follow the rules and rehabilitation plan provided by the officials. There are 3 aspects of rehabilitation service at Pathum Thani Centre, i.e., medical, occupational and social and psychological aspects, all of which have to be carried out simultaneously. In addition, educational and other services are also provided.

As for the desirable rehabilitation work expressed by the key-informants is in the form of improving services through better prepared officials and equipments; modern occupational training with high efficiency. Among problems discovered are some professional officials needed for the rehabilitation work are not adequate; lack of knowledge transmitted, especially in the fields of law, rights and duty of the handicaps.

Recommendations emerged from this study, among others, are the quality of the officials should be improved and the number of the officials should be adequate, as well as training equipments; extending knowledge in law and rights of the handicaps and creating network of the handicaps in the community to help them when return home.